

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 270/2002

af 14. februar 2002

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår specificeret risikomateriale og epidemiologisk overvågning af transmissible spongiforme encephalopatii og om ændring af forordning (EF) nr. 1326/2001 for så vidt angår foder og markedsføring af får og geder samt produkter heraf

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1326/2001⁽²⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001 indeholder nærmere bestemmelser om overvågning af transmissible spongiforme encephalopatii (TSE) hos får og geder.
- (2) Disse bestemmelser bør atter ændres for at tage hensyn til udtalelse af 18.-19. oktober 2001 fra Den Videnskabelige Styringskomité, som anbefalede, at der hurtigt udføres en undersøgelse af TSE-incidensen ved hjælp af de hurtige test, der er til rådighed, og ved anvendelse af en statistisk velfunderet tilrettelæggelse af prøveudtagningen og dens omfang.
- (3) Den Videnskabelige Styringskomité oplyste i sin udtalelse af 29.-30. november 2001 om krav til statistisk autoritative BSE-/TSE-undersøgelser, at TSE-prævalensen hos voksne får afhængigt af medlemsstaten kan variere mellem 20 og 500 TSE-positive pr. 1 mio. får. I medlemsstater med en stor fårepopulation er et antal stikprøver, der er tilstrækkeligt til at påvise en prævalens på et positivt dyr blandt 20 000 sunde slagtedyrr med en konfidensgrænse på 95 %, det højeste, der realistisk set kan opnås på nuværende tidspunkt. I lande med en lille fårepopulation bør antallet af stikprøver tilpasses for at tage praktiske hensyn til antallet af de dyr, der kan undersøges.
- (4) Alderskriterierne for, hvilke populationer der skal udtages prøver af, bør af praktiske årsager udvides, ved at der henvises til tandsæt. Medlemsstater med andre eksisterende systemer til bestemmelse af dyrets alder bør fortsat have tilladelse til at anvende en alder på 18 måneder.
- (5) Den Videnskabelige Styringskomité anbefalede endvidere i sin udtalelse af 29.-30. november 2001, at prionproteingentypen bør bestemmes i en tilfældigt udvalgt delprøve af kontrollerede får. I lande med en lille fårepopulation bør antallet af stikprøver tilpasses for at tage praktiske hensyn til antallet af de dyr, der kan være omfattet af prøveudtagning.
- (6) Finland og Østrig bekræftede henholdsvis den 7. og den 13. december 2001 deres første tilfælde af bovin spongiform encephalopati (BSE). De pågældende medlemsstater bør derfor ikke længere være omfattet af muligheden for at fravige bestemmelserne om overvågning af sundt slagtekvæg, fjernelse af rygsøjlen og udarbejdelse af den fuldgyltige statistiske oversigt.
- (7) I overgangsperioden fastsættes der nærmere bestemmelser om fjernelse og destruktion af specificerede risikomaterialer i bilag XI, del A, til forordning (EF) nr. 999/2001.
- (8) For at undgå unødige forstyrrelser af det indre marked og for at tage hensyn til udtalelser fra Den Videnskabelige Styringskomité, jf. Kommissionens beslutning 2001/233/EF⁽³⁾, bør slagtekroppe eller dele af slagtekroppe af kvæg med rygsøjle godkendes med henblik på handel mellem medlemsstaterne eller ved import fra tredjelande. Med henblik på at sikre, at medlemsstaterne kontrollerer, om rygsøjlen er fjernet, bør der fastsættes særlige kontrolbestemmelser.
- (9) Medlemsstaterne bør endvidere kunne tillade, at rygsøjlen fjernes i hertil særligt godkendte, kontrollerede og registrerede slagterforretninger.
- (10) Den Videnskabelige Styringskomité bemærkede i sin udtalelse af 29. juni 2001 om fedtvæv i forbindelse med fordøjelseskanaalen hos kvæg, får og geder, at potentiel infektivitet kunne findes i mesenterialnerverne og -lymfeknuderne i nærheden af mesentericaarterien hos kvæg. Da det sandsynligvis ikke lader sig gøre at kontrollere, om det specifikke område er fjernet, bør hele mesenterium fra kvæg således betragtes som specificeret risikomateriale.
- (11) Det er nødvendigt at gøre det klart, hvad der skal gøres efter fjernelse af specificeret risikomateriale, navnlig med hensyn til farvning af materialet.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 177 af 30.6.2001, s. 60.

⁽³⁾ EFT L 84 af 23.3.2001, s. 59.

- (12) Fjernelsen af specificeret risikomateriale fra produkter, der er bestemt til fødevarer og foder, er den enkelte vigtigste foranstaltning til beskyttelse af folkesundheden. Indtil der er truffet klassificeringsafgørelser for tredjelands, vil det af forsigtighedshensyn være hensigtsmæssigt at opretholde de minimumsbeskyttelsesforanstaltninger, der ifølge forordning (EF) nr. 999/2001 skal anvendes ved import fra alle tredjelands, som ikke anses for BSE-frie. Nogle tredjelands, for hvilke det blev påvist i Den Videnskabelige Styringskomité's risikovurdering, at BSE-forekomst hos kvæg af national oprindelse kun er meget usandsynlig, har fået bevilget en fravigelse fra overgangsforanstaltningerne. Det er nødvendigt at gøre det klart, hvilke betingelser der gælder for at tillade import fra de pågældende lande, navnlig med hensyn til garanti for importprodukternes oprindelse.
- (13) Den Videnskabelige Styringskomité konkluderede i sin udtalelse af 29. juni 2001 om visse tredjelandes geografiske BSE-risiko, at BSE-forekomst hos kvæg af national oprindelse — foruden i de tidligere evaluerede lande — er meget usandsynlig i Panama og El Salvador. Panama og El Salvador bør derfor tilføjes i listen over tredjelands, der er omfattet af en fravigelse vedrørende al import af animalske produkter, levende kvæg, embryoner og æg.
- (14) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Erfaringerne har vist, at det er nødvendigt, at bestemmelserne om foder i forordning (EF) nr. 1326/2001 gøres klarere, samtidig med forbuddet at i overgangsperioden fastsat i Rådet beslutning 2000/766/EF⁽¹⁾ fastholdes. Det bør endvidere gøres klarere, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1326/2001 om markedsføring af levende får og geder samt sæd, embryoner og æg heraf anvendes i overgangsperioden.
- (16) Forordning (EF) nr. 1326/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (17) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 999/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag III affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

2) Bilag XI ændres således:

- a) Afsnit A affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.
- b) Afsnit B, punkt 2, affattes således:
- »2. Sverige kan beslutte at fravige punkt 1, andet led, i fjerntliggende områder med lille belægningsgrad.«
- c) Afsnit D, punkt 4, affattes således:
- »4. Punkt 2 og 3 gælder ikke ved import af kvæg, der er født og udelukkende opdrættet i følgende lande, eller ved import af embryoner og æg fra sådanne dyr:

Argentina

Australien

Botswana

Brasilien

Chile

Costa Rica

El Salvador

Namibia

New Zealand

Nicaragua

Panama

Paraguay

Uruguay

Singapore

Swaziland.«

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 1326/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, nr. 2, affattes således:

- »2. Artikel 7 finder ikke anvendelse i en medlemsstat forud for ikrafttrædelsestidspunktet for den beslutning, hvorved den pågældende medlemsstats BSE-status fastlægges, og førend fællesskabsbestemmelserne om fodring af relevans for transmissible spongiforme encephalopatii håndhæves effektivt i det pågældende land. Indtil det tidspunkt, hvor artikel 7 bringes i anvendelse, anvendes afsnit C i bilag XI i forhold til den pågældende medlemsstat.«

2) Bilag I, andet led, affattes således:

- Artikel 15, stk. 1, om markedsføring af levende kvæg samt sæd, æg og embryoner heraf.«

⁽¹⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 32.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2002.

Bestemmelserne omhandlet i artikel 1, nr. 2, litra c), og i bilag XI, del A, punkt 10, i forordning (EF) nr. 999/2001, ændret ved bilag II i nærværende forordning, anvendes dog fra den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG III

OVERVÅGNINGSSYSTEM

KAPITEL A

I. Overvågning af kvæg

1. Generelt

Overvågningen af kvæg skal foregå i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i bilag X, kapitel C, punkt 3.1.b).

2. Overvågning af dyr, som slagtes til konsum

2.1. Alle kreaturer på over 24 måneder,

- som har undergået særlig nødslagtning som defineret i artikel 2, litra n), i Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽¹⁾, eller
- som er slagtet i overensstemmelse med kapitel VI, punkt 28, litra c), i bilag I til nævnte direktiv 64/433/EØF undersøges for BSE.

2.2. Alle kreaturer på over 30 måneder, som slagtes som normalt med henblik på konsum, undersøges for BSE.

2.3. Uanset punkt 2.2 kan Sverige beslutte kun at foretage stikprøveundersøgelse af kvæg, der er født, opdrættet og slagtet på sit område. Stikprøveundersøgelsen skal omfatte mindst 10 000 dyr pr. år.

3. Overvågning af dyr, som ikke slagtes til konsum

Kreaturer på over 24 måneder, der er døde eller er blevet slået ned, men som ikke

- er blevet slået ned med henblik på destruktion i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96 ⁽²⁾
- er blevet slået ned i forbindelse med en epidemi, f.eks. mund- og klovesyge
- er blevet slagtet til konsum

stikprøveundersøges for BSE. Antallet af stikprøver må ikke være mindre end det antal, der er angivet i skemaet. Stikprøverne skal være repræsentative for hver region og udtages kontinuerligt.

Samlet population på over 24 måneder	Mindste antal stikprøver pr. år (*)	Samlet population på over 24 måneder	Mindste antal stikprøver pr. år (*)
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

(*) Antallet af stikprøver er beregnet for en prævalens på 0,1 % med en konfidens på 95 % i de delpopulationer, der er nævnt i punkt 3, ud fra den formodning, at disse delpopulationer udgør 1 % af den samlede population af kreaturer med en alder på over 24 måneder. Hvis den samlede population af kreaturer med en alder på over 24 måneder er på mindst 1 500 000 dyr, er stikprøveantallet forhøjet med 500 stikprøver pr. 500 000 dyr som en proportionalitetstilpasning for at tage hensyn til, at der er større sandsynlighed for variation i risikoen for BSE i populationen.

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ EFT L 99 af 20.4.1996, s. 14.

4. *Overvågning af dyr, der er opkøbt med henblik på destruktion i henhold til forordning (EF) nr. 716/96*
- 4.1. Alle nødslagtede dyr eller dyr, der ved undersøgelsen før slagtning er fundet syge, undersøges for BSE.
- 4.2. Alle dyr født mellem den 1. august 1996 og den 1. august 1997 undersøges for BSE.
- 4.3. Dyr, der ikke er omfattet af punkt 4.1 eller 4.2, undersøges for BSE ved en stikprøveundersøgelse, der omfatter mindst 50 000 dyr pr. år.
5. *Overvågning af andre dyr*
- Som supplement til de undersøgelser, der er omhandlet i punkt 2-4, kan medlemsstaterne frivilligt beslutte at undersøge andre kreaturer på deres område, navnlig dyr, der har oprindelse i lande med nationale BSE-tilfælde, dyr, der har spist potentielt kontamineret foder, eller dyr, der er afkom af BSE-inficerede hundyr.
6. *Foranstaltninger som opfølgning på undersøgelserne*
- 6.1. Når et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er undersøgt for BSE, påføres slagtekroppen ikke det sundhedsmærke, der er omhandlet i bilag I, kapitel XI, til direktiv 64/433/EØF, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.
- 6.2. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 6.1, hvis der er etableret et officielt system på slagteriet, som sikrer, at ingen dele af de undersøgte dyr med sundhedsmærket forlader slagteriet, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.
- 6.3. Alle dele af det BSE-testede dyrs krop, herunder huden, tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test, medmindre de destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4.
- 6.4. Alle kropsdele af et dyr, der er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4, bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, afsnit III.
- 6.5. Hvis et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres, ud over den slagtekrop, der er fundet positiv, mindst den slagtekrop, der i den samme slagtelinje er umiddelbart foran den slagtekrop, der er fundet positiv, og de to slagtekroppe, der følger umiddelbart efter den slagtekrop, der er fundet positiv, i overensstemmelse med punkt 6.4.
- 6.6. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 6.5, hvis der er etableret et system på slagteriet, som hindrer, at slagtekroppene kontaminerer hinanden.

II. Overvågning af får og geder

1. Generelt

Overvågningen af får og geder skal foregå i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i bilag X, kapitel C, punkt 3.2.b).

2. Overvågning af dyr, som slagtes til konsum

Dyr, der er over 18 måneder eller har mere end to frembrudte, blivende fortænder, og som slagtes med henblik på konsum, stikprøveundersøges i det antal, der er angivet i skemaet. Stikprøverne skal være repræsentative for hver region og for årstiden. Udvælgelsen af stikprøver skal tilrettelægges med henblik på at undgå, at en gruppe overrepræsenteres med hensyn til oprindelse, art, alder, race, produktionstype eller andre karakteristika. Dyrenes alder anslås ud fra tandsæt, tydelige tegn på kønsmodenhed eller andre pålidelige oplysninger. Det skal om muligt undgås at udtage flere stikprøver fra samme flok.

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af slagtede dyr (*)
Belgien	3 750
Danmark	3 000
Tyskland	60 000
Grækenland	60 000
Spanien	60 000
Frankrig	60 000
Irland	60 000

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af slagtede dyr (*)
Italien	60 000
Luxembourg	250
Nederlandene	39 000
Østrig	8 200
Portugal	22 500
Finland	1 900
Sverige	5 250
Det Forenede Kongerige	60 000

(*) Antallet af stikprøver er beregnet for en prævalens på 0,005 % med en konfidens på 95 % blandt slagtede dyr i medlemsstater, hvor der slagtes et stort antal voksne får. I medlemsstater, hvor der slagtes et mindre antal voksne får, beregnes antallet af stikprøver som 25 % af det anslåede eller registrerede antal udsætterfår, der blev slagtet i 2000.

3. Overvågning af dyr, som ikke slagtes til konsum

Dyr, der er over 18 måneder eller har mere end to frembrudte, blivende fortænder, og som er døde eller er blevet slået ned, men som ikke

- er blevet slået ned i forbindelse med en epidemi, f.eks. mund- og klovesyge
- er blevet slagtet til konsum

stikprøveundersøges i det antal, der er angivet i skemaet. Stikprøverne skal være repræsentative for hver region og for årstiden. Udvælgelsen af stikprøver skal tilrettelægges med henblik på at undgå, at en gruppe overrepræsenteres med hensyn til oprindelse, art, alder, race, produktionstype eller andre karakteristika. Dyrets alder anslås ud fra tandsæt, tydelige tegn på kønsmodenhed eller andre pålidelige oplysninger. Det skal om muligt undgås at udtage flere stikprøver fra samme flok.

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af døde dyr (*)
Belgien	450
Danmark	400
Tyskland	6 000
Grækenland	6 000
Spanien	6 000
Frankrig	6 000
Irland	6 000
Italien	6 000
Luxembourg	30
Nederlandene	5 000
Østrig	1 100
Portugal	6 000
Finland	250
Sverige	800
Det Forenede Kongerige	6 000

(*) Antallet af stikprøver er beregnet for en prævalens på 0,05 % med en konfidens på 95 % blandt døde dyr i medlemsstater med en stor fårepopulation. I medlemsstater med en mindre fårepopulation beregnes antallet af stikprøver som 50 % af det anslåede antal døde dyr (anslået dødelighed på 1 %).

4. Overvågning af andre dyr

Ud over overvågningsprogrammerne i punkt 2 og 3 kan medlemsstaterne frivilligt foretage overvågning af andre dyr, såsom:

- dyr, der anvendes til mælkeproduktion
- dyr med oprindelse i lande med nationale tilfælde af TSE
- dyr, som har spist potentielt kontamineret foder
- dyr, som er afkom af TSE-inficerede hundyr
- dyr fra TSE-inficerede flokke.

5. Foranstaltninger som opfølgning på undersøgelserne af får og geder

Alle dele af et undersøgt dyrs krop, herunder huden, tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test, medmindre de destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4.

Alle kropsdele af et dyr, der er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4, bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, afsnit III.

6. Genotypebestemmelse

- 6.1. Prionproteinets genotype bestemmes for hvert enkelt positivt tilfælde af TSE hos får. TSE-tilfælde fundet hos resistente genotyper (får af genotyper kodende for alanin på begge alleler i codon 136, arginin på begge alleler i codon 154 og arginin på begge alleler i codon 171) indberettes straks til Kommissionen. Om muligt foretages der ved sådanne tilfælde bestemmelse af stamme. Hvis det ikke er muligt at bestemme stammen ved sådanne tilfælde, underkastes oprindelsesbesætningen og alle andre besætninger, hvor dyret har befundet sig, skærpet overvågning med henblik på at finde andre TSE-tilfælde for at bestemme stammen.
- 6.2. Foruden de dyr, der genotypebestemmes i henhold til punkt 6.1, bestemmes proteingenotypen i en tilfældigt udvalgt delprøve af får, der er undersøgt i henhold til kapitel A, afsnit II, punkt 2. Denne delprøve skal repræsentere mindst 1 % af det samlede antal stikprøver for hver medlemsstat, og den skal mindst omfatte 100 dyr pr. medlemsstat. Medlemsstaterne kan dog vælge at genotypebestemme samme antal levende dyr på tilsvarende alder.

KAPITEL B

I. Oplysninger, der skal fremgå af medlemsstaternes rapport

1. Antal tilfælde af mistanke om smitte pr. dyreart, for hvilken der er indført begrænsninger for flytning i henhold til forordningens artikel 12, stk. 1.
2. Antal tilfælde af mistanke om smitte pr. dyreart, for hvilken der er foretaget en laboratorieundersøgelse i henhold til forordningens artikel 12, stk. 2, samt resultaterne af undersøgelsen.
3. Antal flokke, hvor tilfælde af mistanke om smitte hos får og geder er blevet indberettet og efterforsket i henhold til forordningens artikel 12, stk. 1 og 2.
4. Den skønnede størrelse af hver af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit I, punkt 3 og 4.
5. Antal kreaturer, der er undersøgt i hver delpopulation i henhold til kapitel A, afsnit I, punkt 2-5, metoden for stikprøveudvælgelsen og resultaterne af undersøgelserne.
6. Den skønnede størrelse af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit II, punkt 2 og 3, og som er stikprøveundersøgt.
7. Antal får og geder og flokke heraf, der er undersøgt i hver delpopulation i henhold til kapitel A, afsnit II, punkt 2-4, metoden for stikprøveudvælgelsen og resultaterne af undersøgelserne.
8. Antal, aldersfordeling samt geografisk fordeling af positive tilfælde af BSE og scrapie. Oprindelsesland, hvis forskelligt fra rapporteringslandet, for positive tilfælde af BSE og scrapie. Antal og geografisk fordeling af scrapiepositive flokke. Fødselsåret og om muligt fødselsmåneden bør opgives for hvert enkelt BSE-tilfælde.

9. Bekræftede positive TSE-tilfælde hos andre dyr end kvæg, får og geder.
10. Genotype og om muligt race for hvert undersøgt dyr i hver af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit II, punkt 6.1 og 6.2.

II. Oplysninger, der skal fremgå af Kommissionens sammendrag

Sammendraget skal forelægges i skemaform og skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i afsnit I, for hver medlemsstat.

III. Registre

1. Den kompetente myndighed fører registre, som opbevares i syv år, over:
 - antal og arter af dyr, for hvilke der er indført begrænsninger for flytning som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 1
 - antal og resultater af kliniske og epidemiologiske undersøgelser som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 1
 - antal og resultater af laboratorieundersøgelser som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 2
 - antal, identitet og oprindelse af dyr, som stikprøvekontrolleres i forbindelse med de overvågningsprogrammer, der er omhandlet i kapitel A, samt om muligt oplysninger om alder, race og anamnese
 - prionproteinets genotype for positive tilfælde af TSE hos får.
 2. Det undersøgende laboratorium opbevarer i syv år alle undersøgelsesregistre, især laboratoriearbejdsbøger samt i givet fald paraffinblokke og fotografier af Western blotting.
-

BILAG II

»BILAG XI

OVERGANGSFORANSTALTNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 22 OG 23

A. Om specificeret risikomateriale, maskinudbenet kød og slagtemetoder

1. Specificeret risikomateriale som angivet nedenfor fjernes og destrueres i overensstemmelse med punkt 5-8 og i givet fald punkt 11.

a) Følgende væv betegnes som specificeret risikomateriale:

i) kraniet med hjerne og øjne, tonsiller og rygsøjle, med undtagelse af halens ryghvirvler og lændehvirvlernes tværtappe, men inklusive dorsalrodsganglier og rygmarv fra kvæg på over 12 måneder samt tarmene fra duodenum til rektum og mesenterium fra kvæg uanset alder

ii) kraniet med hjerne og øjne, tonsiller og rygmarv fra får og geder på over 12 måneder, eller som har en frembrudt, blivende fortand, samt milt fra får og geder uanset alder.

Den fastsatte alder for fjernelse af rygsøjlen på kvæg kan ændres ved en ændring af denne forordning under hensyntagen til den statistiske sandsynlighed for forekomst af BSE hos de berørte aldersgrupper af Fællesskabets population af kvæg, som fremgår af resultaterne af BSE-overvågningen, som fastsat i bilag III, kapitel A.I, og afsnit B, punkt 1, i dette bilag.

b) Ud over det specificerede risikomateriale i litra a) betegnes følgende væv som specificeret risikomateriale i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og i Portugal, med undtagelse af den selvstyrende region Azorerne:

hele hovedet, med undtagelse af tungen, men med hjerne, øjne, trigeminusganglier og tonsiller, brissel, milt og rygmarv fra kvæg på over seks måneder.

2. Uanset punkt 1, litra a), nr. i), kan der træffes en beslutning efter proceduren i artikel 24, stk. 2, om tilladelse til anvendelse af rygsøjle og dorsalrodsganglier fra:

a) kvæg, der er født, udelukkende opdrættet og slagtet i de medlemsstater, for hvilke det gennem en videnskabelig evaluering er fastslået, at forekomsten af BSE hos kvæg af national oprindelse er meget usandsynlig eller usandsynlig, men ikke udelukket, eller

b) kvæg, der er født efter den dato, hvor forbuddet mod fodring af drøvtyggere med pattedyrsproteiner trådte i kraft, og som stammer fra medlemsstater, hvor der er konstateret BSE hos dyr af national oprindelse, eller for hvilke det gennem en videnskabelig evaluering er blevet fastslået, at forekomsten af BSE i dyr af national oprindelse er sandsynlig.

Det Forenede Kongerige, Portugal og Sverige kan få en sådan fravigelse bevilget på baggrund af tidligere indsendt og evalueret bevismateriale. Andre medlemsstater kan søge om en sådan fravigelse ved at indsende afgørende beviser til Kommissionen for litra a) eller b), alt efter, hvad der er relevant.

Medlemsstater, der får en sådan fravigelse bevilget, drager omsorg for, at der ud over de krav, der er fastsat i bilag III, kapitel A, afsnit I, anvendes en af de godkendte hurtige test, der er omhandlet i bilag X, kapitel C, punkt 4, på alle kreaturer på over 30 måneder,

a) som er døde på bedriften eller under transport, men som ikke er blevet slagtet med henblik på konsum, med undtagelse af de dyr, der er døde i fjerntliggende egne af medlemsstaterne, hvor der er en lille belægningsgrad og ringe sandsynlighed for, at der forekommer BSE

b) som slagtes som normalt med henblik på konsum.

Fravigelse bevilges ikke til anvendelse af rygsøjle og dorsalrodsganglier fra kreaturer på over 30 måneder fra Det Forenede Kongerige og Portugal, med undtagelse af den selvstyrende region Azorerne.

Sagkyndige fra Kommissionen kan gennemføre inspektioner på stedet med henblik på yderligere at vurdere den forelagte dokumentation i henhold til artikel 21.

3. Knogler fra kvæg, får og geder må ikke bruges til fremstilling af maskinudbenet kød.

4. På kvæg, får eller geder, hvis kød er bestemt til konsum eller foder, må der efter bedømmelse ikke foretages laceration af centralnervæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen.

5. Specificeret risikomateriale skal fjernes

a) på slagterier

b) på opskæringsvirksomheder, for så vidt angår rygsøjle hos kvæg

- c) på højrisikoforarbejdningsanlæg eller virksomheder som nævnt i artikel 3 og 7 i direktiv 90/667/EØF, under tilsyn af en repræsentant, der er udpeget af den kompetente myndighed. Disse virksomheder skal være godkendt til formålet af den kompetente myndighed.

Hvis specificeret risikomateriale ikke fjernes fra døde dyr, skal de dele af kroppen, der indeholder specificeret risikomateriale, eller hele kroppen behandles som specificeret risikomateriale. Hele kroppe af døde dyr kan dog fritages for farvningskravet, jf. punkt 7.

6. Uanset punkt 5 kan medlemsstaterne beslutte at tillade,

- a) at kæbekød og tunge fra hoveder af kvæg, får og geder udtages på opskæringsvirksomheder, der har særlig godkendelse hertil
- b) at rygmarv fra får og geder fjernes på opskæringsvirksomheder, der har særlig godkendelse hertil
- c) at rygsøjlen fjernes fra slagtekroppe eller dele af slagtekroppe i hertil særligt godkendte, kontrollerede og registrerede slagterforretninger.

7. Alt specificeret risikomateriale skal — alt efter, hvad er relevant — farves med et farvestof eller mærkes, umiddelbart efter, at det er fjernet, og destrueres fuldstændigt

- a) ved forbrænding uden forbehandling, eller
- b) efter forbehandling
- i) i henhold til de systemer, som er beskrevet i kapitel I til IV, VI og VII i bilaget til beslutning 92/562/EØF, — ved forbrænding, eller — ved medforbrænding
- ii) efter mindst de standarder, der er fastsat i bilag I til afgørelse 1999/534/EF, ved nedgravning på et godkendt deponeringsanlæg.

Forbehandlet materiale skal — alt efter, hvad er relevant — farves igen eller mærkes igen, hvis farvestoffet ikke længere er synligt, eller mærkningen ikke længere kan opfattes.

8. Medlemsstaterne kan uanset bestemmelserne i punkt 5 og 7 tillade forbrænding eller nedgravning af specificeret risikomateriale eller hele kroppe uden forudgående farvning eller i givet fald uden fjernelse af det specificerede risikomateriale på de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 90/667/EØF, og efter en metode, — der udelukker enhver risiko for overførsel af TSE, og — som er godkendt og kontrolleret af den kompetente myndighed.

9. Medlemsstaterne må kun sende specificeret risikomateriale eller materiale forarbejdet heraf til andre medlemsstater med henblik på efterfølgende forbrænding på de betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i beslutning 97/735/EF, eller i henhold til punkt 11, litra b), hvis det er relevant.

Denne bestemmelse kan ændres på anmodning af en medlemsstat for at tillade forsendelse af specificeret risikomateriale eller forarbejdet materiale heraf til forbrænding i tredjelande, når betingelserne for en sådan eksport er vedtaget.

10. a) Følgende animalske produkter er omfattet af betingelserne i litra b) for så vidt angår import til Fællesskabet:
- specificeret risikomateriale som omhandlet i punkt 1, litra a)
 - fersk kød: kød som defineret i direktiv 64/433/EØF
 - hakket kød og tilberedt kød: hakket kød og tilberedt kød som defineret i direktiv 94/65/EF⁽¹⁾
 - kødprodukter: kødprodukter som defineret i direktiv 77/99/EØF⁽²⁾
 - andre animalske produkter: andre animalske produkter som defineret i direktiv 77/99/EØF
 - afsmeltede fedtstoffer som omhandlet i direktiv 92/118/EØF
 - gelatine som omhandlet i direktiv 92/118/EØF
 - foder til selskabsdyr som omhandlet i direktiv 92/118/EØF
 - forarbejdet animalsk protein som omhandlet i direktiv 92/118/EØF
 - ben og benprodukter som omhandlet i direktiv 92/118/EØF
 - råvarer til fremstilling af foder som omhandlet i direktiv 92/118/EØF.

»Animalske produkter« betegner overalt animalske produkter som omhandlet under dette punkt og vedrører ikke andre animalske produkter, som indeholder eller er fremstillet af disse animalske produkter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10).

⁽²⁾ Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/76/EF (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25).

- b) Hvis ovennævnte animalske produkter indeholdende materiale fra kvæg, får eller geder importeres til Fællesskabet fra tredjelande eller regioner i tredjelande, skal det obligatoriske sundhedscertifikat være ledsaget af en erklæring underskrevet af den kompetente myndighed i producentlandet og affattet således:

»Dette produkt indeholder ikke og er ikke fremstillet af

enten (*)

specificeret risikomateriale som defineret i bilag XI, afsnit A, til forordning (EF) nr. 999/2001, der er produceret efter den 31. marts 2001, eller maskinudbenet kød fra knoglerne fra kvæg, får eller geder, som er produceret efter den 31. marts 2001. Efter den 31. marts 2001 er de kreaturer, får og geder, dette produkt er fremstillet af, ikke blevet slagtet efter at være blevet bedøvet ved indsprøjtning af en gas i kraniehulen eller aflivet efter samme metode, og de er ikke blevet slagtet efter bedøvelse ved laceration af centralnervevæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen.

Hele og halve slagtekroppe samt fjerdinge kan ved importen indeholde rygsøjle

eller (*)

materiale fra kvæg, får eller geder, bortset fra materiale fra dyr, der er født, udelukkende opdrættet og slagtet i følgende lande:

Argentina

Australien

Botswana

Brasilien

Chile

Costa Rica

El Salvador

Namibia

New Zealand

Nicaragua

Panama

Paraguay

Uruguay

Singapore

Swaziland.

(*) Det ikke gældende udstreges.»

11. Medlemsstaterne kontrollerer hyppigt, at dette afsnit anvendes korrekt, og drager omsorg for, at der vedtages foranstaltninger for at undgå kontaminering, navnlig på slagterier, i opskæringsvirksomheder, anlæg, der forarbejder animalsk affald, anlæg, der forarbejder højrisikomateriale, eller virksomheder, som medlemsstaterne har godkendt i henhold til artikel 7 i direktiv 90/667/EØF, slagterforretninger, som er registrerede i henhold til punkt 6, affaldsdeponeringspladser og andre faciliteter til oplagring eller forbrænding.

Medlemsstaterne indfører især en ordning, der sikrer og kontrollerer,

- a) at specificeret risikomateriale, der anvendes til fremstilling af produkter, som er omhandlet i forordningens artikel 1, stk. 2, udelukkende anvendes til det godkendte formål
- b) at specificeret risikomateriale, navnlig hvis det fjernes i andre virksomheder end slagterier, adskilles fuldstændigt fra andet affald, der ikke er bestemt til forbrænding, indsamles separat og bortskaffes som angivet i punkt 1 og punkt 5 til 9. Medlemsstaterne kan beslutte at godkende forsendelse af hoveder eller kroppe, der indeholder specificeret risikomateriale, til en anden medlemsstat, forudsat at denne medlemsstat har accepteret at modtage dem og har godkendt de særlige betingelser for sådanne transporter.

Dog kan hele og halve slagtekroppe samt fjerdinge, der ikke indeholder andet risikomateriale end rygsøjlen, herunder dorsalrodsganglier, importeres til en medlemsstat eller sendes til en anden medlemsstat uden sidstnævntes forudgående accept.

12. Der skal indføres en ordning til kontrol af, om rygsøjlen fjernes, jf. punkt 1, litra a), nr. i). Ordningen skal mindst indeholde følgende foranstaltninger:
- a) Kvæggroppe eller dele af kvæggroppe som defineret i direktiv 64/433/EØF skal identificeres med en blå stribe på det mærke, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1760/2000, hvis der ikke er krav om, at rygsøjlen skal fjernes.
 - b) En særlig angivelse af antallet af kvæggroppe eller dele af kvæggroppe, som rygsøjlen skal fjernes fra, og som der ikke er krav om, at rygsøjlen skal fjernes fra, indsættes, alt efter, hvad der er relevant, i det handelsdokument, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, afsnit A, litra f), nr. ii), i direktiv 64/433/EØF, eller i det dokument, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens beslutning 93/13/EØF ⁽¹⁾.
 - c) Slagterforretninger skal opbevare de i litra b) omhandlede handelsdokumenter i mindst et år.«

⁽¹⁾ EFT L 9 af 15.1.1993, s. 33.